

Не може се писати о наредним изборима а не почети неком отрцаном фразом. Нешто као кад смо били у школи: „Јесен је. Лишће жути и опада; ласте се селе на југ, а мама спрема ајвар“. Тако и овом приликом почињемо; избори само што нису, остало је још две недеље, политичка сцена се ужарила, и тако даље и тако даље.

У ствари ово нису обични избори, ово је „џа или бу“, ово је што би млади рекли: „пакујемо се или остајемо“.... Политичка сцена у Србији је доведена до апсурда, тако да више није битан ичији политички програм, битно је да не упаднемо у огољену петогодишњу (у најбољем случају) отворену диктатуру. А боме близу смо. Врло близу.

Да је политички живот доведен до апсурда, сведочи и за сада победник ових избора, човек са најбољим „пролазним временом“, момак из Младеновца и једини званични „прелетачевић“, поред сијасет добропозиционираних прелетача.

Да је ово срећна земља и да имамо озбиљну политику, млади Младеновчанин би био веома интересантан у шоу бизнису, али ми смо толико пропали да је дечко својом апсурдном појавом већ добрано узбуркао устајалу жабокречину, потпуно пореметивши рачунице „озбиљних политичара“у погледу излазности, а ко зна шта све до краја може да се деси.

Бели, бељи, најбељи, патриотски листићи - или зашто бојкот није решење

Пише: Александар Б. Ђикић
недеља, 19 март 2017 23:30

Бели, бељи, најбељи, патриотски листићи - или зашто бојкот није решење

Пише: Александар Б. Ђикић
недеља, 19 март 2017 23:30

